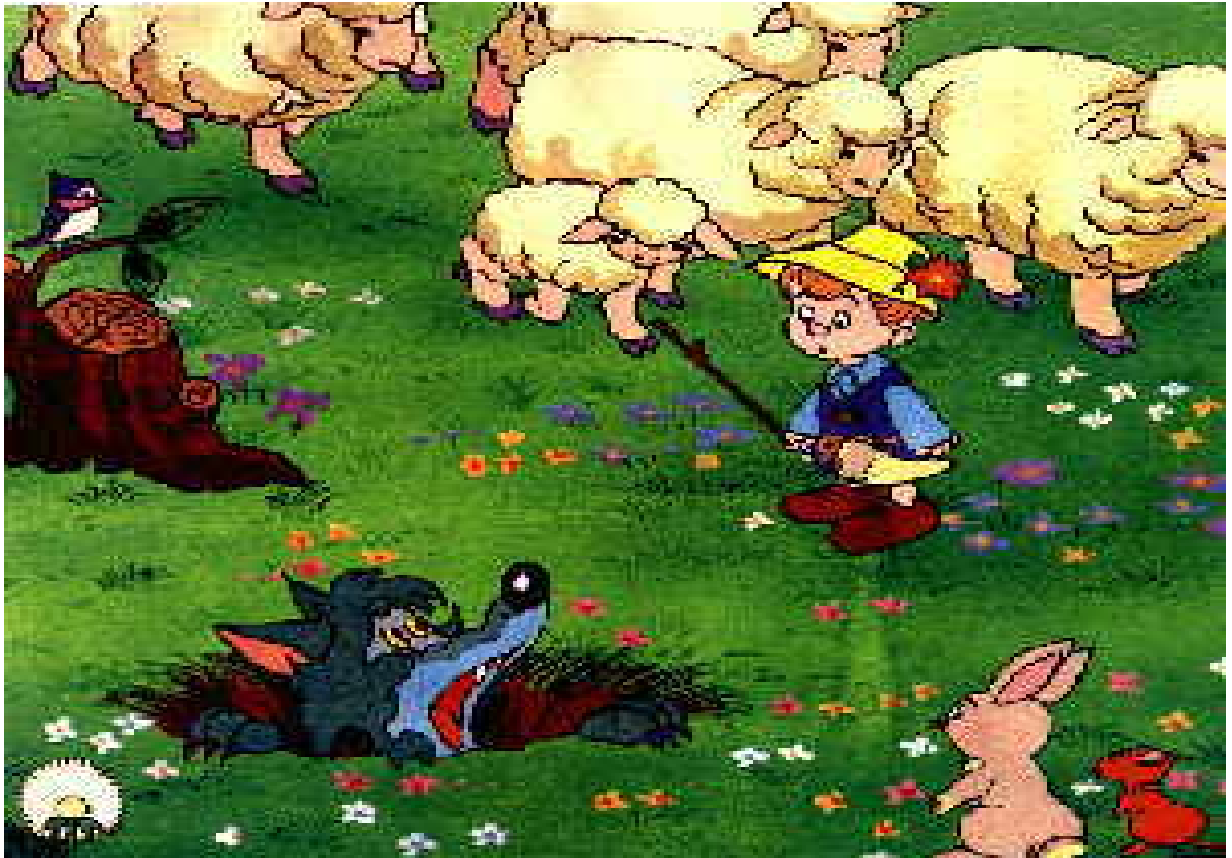

กาลครั้งหนึ่ง เด็กชายคนหนึ่งเลี้ยงแกะอยู่ชายทุ่ง วันหนึ่งเขาพบสุนัขจิ้งจอกตกอยู่ในหล่มลึกขึ้นมาไม่ได้ "เจ้าหนูผู้น่ารัก" สุนัขจิ้งจอกเรียกมาจากก้นหล่ม "ช่วยฉันขึ้นไปทีเถอะ ฉันจะไม่ลืมคุณเจ้าเลย" "ใครจะเชื่อคำพูดของหมาจิ้งจอก" เด็กเลี้ยงแกะไม่ยอมเชื่อ "พอฉันช่วยเจ้าขึ้นมาได้ เจ้าก็จับฉันกินแน่ๆ เลย"

"หมาจึงจอกตัวอื่นอาจจะเชื่อถือไม่ได้ แต่ข้าไม่ใช่เช่นนั้น" สุนัข
จึงจอกอ่อนวอนจนเด็กเลี้ยงแกะใจอ่อน "เอ้า จะลองเชื่อเจ้าคุณสัก
ที" เด็กเลี้ยงแกะจึงหย่อนเชือกเส้นหนึ่งลงไปในหลุม "เอาปลาย
เชือกผูกขาหน้าไว้ ฉันจะดึงขึ้นมา" แต่เชือกทานน้ำหนักตัวสุนัข
จึงจอกไม่ได้ จึงขาด สุนัขจึงขอกตกลงไปก้นหลุมตามเดิม "โธ้ย"

"ขอโทษ ขอโทษ คราวนี้เชือกเส้นใหญ่กว่า เหนียวกว่า" เด็กเลี้ยง
แกะหยอนเชือกเส้นใหม่ลงไปให้สุนัขจิ้งจอก พอสุนัขจิ้งจอกผูก
ปลายเชือกกับขาห้าวเรียบร้อยแล้ว เด็กชายจึงดึงเอาสุนัข จิ้งจอก
ขึ้นจากหลุมได้สำเร็จ "เจ้าแก๊งค์เข้าในตอนแรก ฉะนั้นข้าต้องจับ
เจ้ากิน" สุนัขจิ้งจอกพาลหาเรื่อง

"เจ้าพูดอย่างนี้ได้ยังไง" เด็กเลี้ยงแกะโวยวาย "ข้าก็พูดของข้า
อย่างนี้แหละ" "เถียงอะไรกันอยู่จ๊ะ" ลิงตัวหนึ่งเดินผ่านมา ร้อง
ถามด้วยความสนใจ "เจ้าหมาจึงจอกตัวนี้มันจะกินฉัน ทั้งๆ ที่ฉัน
ช่วยมันขึ้นมาจากหลุม" "มันแกล้งทำให้ข้าเจ็บ ข้าก็ต้องกินเพื่อ
ลงโทษ จริงไหมเพื่อน"

"ข้างไปหมดแล้ว" ลิงยกมือกุมหัว "เรื่องมันเป็นอย่างไรกันแน่ ไหนแถวๆแกอยู่ในหลุมนั่นรี ตัวแกใหญ่อย่างนี้จะไปอยู่ในหลุม เล็กๆ ได้อย่างไร ข้าละงงจริงๆ" "เจ้าโง่ โง่อีกตัวหนึ่งแล้ว."

สุนัขจึงจากราคาญ จึงวิ่งไปที่ปากหลุม แล้วกระโดดลงไป "ทำไม
จะลงไปอยู่ไม่ได้ เห็นหรือยังล่ะ" "ฮะ ฮะ ฮะ" ลิงหัวเราะชอบใจ
"เจ้าลงไปได้ก็คงจะขึ้นมาเองได้นะ" แล้วเด็กเลี้ยงแกะกับลิงเจ้า
ปัญหาก็พากันเดินจากไป.